

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XI. Quomodo Imperator Iulianus pecunias à Christianis exegerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

Κεφ. ια'.

α. ο βασιλευς Ιουλιανος, χριμασα τις χριστιανους εις ομοσπονδιαν.

Ο Μέντοι βασιλευς Ιουλιανος καλ' ἀρχαίς ἠδὺς τοῖς πᾶσιν Φανείς, παρθαίνων ἔ πασῶν ὁμοιῶ ἐδείκνυτο ἀλλ' ἔνθα μὲν διαδο- λή περὶ κῆκων ἀντίκ' ἐγίνετο, παρθευμότητά τοῖς χριστιανοῖς τὰς αἰτήσεις παρῆχεν· ὅπερ ἤ μὴ τῆτο ἦν, τὸ οἰκείον μίτος, ὁ κοινῆ κῆ πάλων χριστιανῶν εἶχε, φανερώς πᾶσιν εἶπε δέεικνυεν· αὐτίκα γέν ναυοικιανῶν μὲρ τῶν ἐν κυζίκῳ ἐκκλησίαν ὑπὸ εὐζοῖου εἰς ἐδαφῶ καθαι- ρεθεῖσαν, οἰκοδομηθῆναι κελεύει, καθάδι κεν βαρυλάτρω Ἰπθίβεις ἐλασσίω τῶ τῆδε Ἰπισκό- πῳ, μὴ μὴ ἐνὸς δύο μιλῶν οἰκίαις ἀναλώ- μασι τῶν οἰκοδομίαν ποιήσῃ· τὸν μὲντοι ἑλλνωσιμὸν συνεκρέθει καὶ τὰ μὲν ἑσθ' τῶν ἑλλήνων, ὡς ἐφλω, ἠέωκῶ· θυσιῶν δ' ἐπε- ἴλει τῆ κωνσταντίνε πόλεως τύχη δημοσίᾳ ἐν τῇ βασιλικῇ, ἔνθα καὶ τὸ τῆς τύχης ἰδρυταί ἀγαλμα·

CAPUT XI.

Quomodo Imp. Iulianus pecunias à Chris- tianis exegerit.

CÆterum Imperator Iulianus, cum initio imperii cunctis lenis ac placidus visus esset, progressu temporis non eundem se erga omnes præbuit. Ubi- cunque enim occasio dabatur obtre- ctandi Constantio, Christianorum pe- titionibus annuebat. Ubi vero ista oc- casio minime suppetebat, privatam odi- um quod contra universos Christianos conceperat, palam omnibus ostende- bat. Statim igitur Ecclesiam Novatia- norum in urbe Cyzico, quam Euzoius solo æquaverat, instaurari juber: gravis- simâ multâ Eleusio ejus civitatis Epi- scopo indictâ, nisi intra bimestre spa- tium suis sumptibus illam restituisset. Gentilium aut religionem omni studio promoveri cœpit. Ac templa qui- dem Paganorum aperuit, ut antea dixi, Ipse vero Genio urbis Constantinopo- litanæ hostias publice immolavit in Bas- lica, in qua positum est simulachrum Genii publici,

Κεφ. ιβ'.

π. οὐ μάλις τῶ Ἰπισκόπου χαλκηδόνου.

Τὸ τε δ' ἐ καὶ μάλις ὁ τῆς ἐν βιθυνία χαλκηδόνου Ἰπισκόπου χριστιανῶν μὲρ ἦν γδ δὴ πρὸς τῶ γῆρα ὑπόχρυσιν ὀφθαλμῶν ὑπομείνας· πολλὰ τὸν βασιλέα παρθευθῶν ἀπεύθεισε, τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν δὲ πρὸς ἀτὴν καὶ ἀθεον· ὁ ἡ λόγους τὰς ὑβρεις ἠμύνετο, τυφλὸν καλέσας· καὶ σέκ' ἀν, φη- σιν, ὁ γαλιλαῖος σε Θεὸς θεραπέυσει σέ· γαλιλαῖον γδ εἰώθει ὁ Ἰουλιανὸς καλεῖν τὸν Χρῆστον, καὶ τὰς χριστιανὰς γαλιλαῖας· ὁ ἡ δὴ μάλις, παρρησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα ἀπήνησεν· εὐχαριστῶ, φησί, τῶ Θεῷ τυ- φλάσαι με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν σε ἄτως ἐκπεπληκὸς πρὸς τὴν ἀσεβειαν· εἰδέν πρὸς ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίνατο· δὴν ὡς ἡ καὶ τῆτον μείρηχ' ἐώρακὸς γδ τὰς Ἰππ. Διοκλητιανῆ μαρτυρῶσαινας ὑπὸ τῶν χρι- στιανῶν ἠμωμῶν, παρθεύμως τὲ ἀπεύδειν

CAPUT XII.

De Mari Episcopo Chalcedonensi.

QUO tempore Maris Chalcedonis Bithyniæ urbis Episcopus, per- ductus ad Imperatorem; nam cum esset provecta admodum ætate, oculorum suffusione laborabat: illum graviter ob- jurgavit; impium & apostatam vocans, & religionis expertem. At ille convi- ciis reddens convicia, cæcum eum ap- pellavit. Neque vero, inquit, Deus tuus Galilæus te unquam sanaturus est, Quippe Iulianus Christum Galilæum, & Christianos Galilæos appellare con- sueverat. Maris contra majore cum fida- cia Imperatori respondens. Gratias, inquit, ago Deo qui me luminibus or- bavavit, ne viderem vultum tuum, qui in tantam prolapsus es impietatem. Ad hæc Imperator tum quidem nihil re- spondit. Sed postea cum graviter ultus est. Nam cum videret eos, qui regnante Diocletiano martyrium subierant à Christianis honorari, multosque animadverteret alacti